

Ağız ortamındaki diş sert yüzeylerin üzerini kaplayan organik örtünün mikromorfolojik düzeyde incelenmesi

Doç. Dr. Fatma KORAY (*) — Asis. Dr. Taner YÜCEL (**)

GİRİŞ:

Bakteri plağı, tükürük glikoproteinlerinin çökelme ve adsorbsiyon olayları ile dişin yüzeyinde oluşturdukları ve diş diş zarı olarak adlandırılan matriksde gelişen beyaz-sarımsı renkte ve kaba-yumuşak birikintilerdir (11,12). Plak içerisinde bulunan çeşitli mikroorganizmalar «küçük moleküllü karbonihdratları» bir taraftan asit metabolik ürünlere parçalarken diğer taraftan intra- ve ekstrasellüler polisakkarid üretiminide gerçekleştirerek çürük olayında etkin rol oynar (4, 22, 28).

Unutulmaması gereken nokta plağın ilk olarak dişyüzeylerinde değil diş diş zarı üzerinde oluştuğudur. Bu nedenle diş diş zarı ve buna mikroorganizmaların tutunmalarının açıklığa kavuşturulması,

(*) Doç. Dr. Fatma Koray: İ.Ü. Dışhekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Konser-vatif Diş Tedavisi Kürsüsü Öğretim Üyesi,

(**) Asis. Dr. Taner Yücel: İ.Ü. Dışhekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Konser-vatif Diş Tedavisi Kürsüsü Öğretim üye yardımcısı.

dişler üzerinde bakteri pliği oluşumunu anlamamızı ve dolayısıyla plak oluşumunu engelleyici açıdan uygulanacak koruyucu girişimleri bulmamızı kolaylaştıracaktır.

Araştırmamızda; yalnızca sağlıklı mine yüzeyi ayrimı yapmaksızın ağız ortamında bulunan tüm diş sert yüzeylerine tutunan diş diş zarını incelemeyi ve tüm bu yüzeyleri kaplayan organik örtünün özelliklerini mikromorfolojik düzeye de değerlendirmeyi amaçladık.

GEREÇ ve YÖNTEM :

Araştırmamızda İ.Ü. Dişhekimliği Fakültesi Diş Hastalıkları ve Konservatif Diş Tedavisi Kürsüsü ve Diş ve Çene Hastalıkları Cerrahisi Kürsüsü polikliniklerine başvuran, protetik amaç ya da periodontal hastalık nedeniyle çekilmesi gereken toplam 29 vital diş kullanıldı. 29 dişten 8 inde büyütç ile incelendiğinde klinik açıdan saptanabilir bir aşınma yoktu. Diğer 21 dişten 6 tanesinde aşınma yalnızca mine dokusunda diğer 15 dişte ise mine ve dentin dokusunda olup dentin dokusu düz yüzey halinde ağız ortamı ile değişimde idi.

Aşınma göstermeyen dişlerden 2 tanesi, aşınmanın yalnızca mine dokusunda olduğu dişlerden 3 tanesi ve aşınmanın dentini açıkta bıraktığı dişlerden 4 tanesi skenning elektron mikroskopisi için diğerleri ise transmisyon elektron mikroskopisi için ayrıldı.

YÖNTEM :

1. Skenning Elektronmikroskopisi : Çekilen dişler formol içine kondü. Yüzey incelemesi yapılacak dişlerde, aeratör ve elmas frezlerle incelenecuk yüzeye paralel bir tabanı ve ortalama boyutları 1mm x 3—4mm x 3—4mm olan bloklar hazırlandı. Skenning elektron mikroskopisine, İ.Ü. Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Kürsüsünde devam edildi.

İncelericek bloklar, inclenecek yüzey yukarı gelecek şekilde, bakır levhalar üzerine Silverpest ile yapıştırılarak yerleştirildi, üzeri Jeol Vakuum Evaporatöründe JEE4B de önce 2 dak. altın, sonra 2,3 dak. süreyle i karbonla kaplandı. Präparatlar kademeli büyütmelerde incelendi ve fotoğrafları çekildi.

2. Transmisyon Elektronmikroskopisi : Bu işlem için ayrılan dişler glutaraldehit ve osmiumtetraoksitin isotonik çözeltisi içinde fiks edildiler. %75 lik glkol içinde Batı Berlin'e götürüldü ve çalışmanın bundan sonraki bölümünü Abteilung für Mikromorphologie der Klinik

und Polyklinik für Zahn-, Mund- und Kieferkrankheiten der Freien Universität, Berlin'de Prof. Dr. H. Lenz'in yanında sürdürdü. Dişlerden su çekilmesi ve dişlerin bloklanması gerçekleştirildikten sonra, dişler oklüzoapikal yönünde Dr. Steeg-Reuter firmasının kesme billeme makinasında 0,5-1mm kalınlığında ince dilimlere bölündü ve istenilen bölgeyi kapsamına alabilecek şekilde daraltılp, içinde aktivatör ve katalizatör bulunan mikropal ile ince jelatin kapsüller içine dökülüp, 12-36 saat süreyle 60°C'da ayarlanmış etüvde bekletildiler.

Jelatin kapsüller sıcak sudan çıkarıldıktan sonra, preparatlar TM 60 C.Reichert trimm aletinde sıvırtilip, LKB Ultramikrotome Martin Unit Type 4801 A ultramikrotomuyla 800-900 μ kalınlıkta ince kesitler alındı. Kontrastlaştırılma yapılmadı. Preparatlar Siemens Elektronikoskop I A elektronmikroskopunda 80 KV lük elektriksel gerilimle incelendiler ve mikrofotoğrafları alındı.

Bulgular

A — Klinikte aşınma göstermeyen mine yüzeyi üzerindeki oluşumlar :

1. Skenning elektronmikroskobu bulguları : Mine yüzeyinin kendine özgü perikimati ve perikimati olukları içindeki ufak çukurculuklar bulunan yüzey morfolojisini tümüyle maskelemeyen bir organik örtü vardır. Organik örtü üzerinde yer yer organik agregatlar görülmektedir. Organik örtünün mine yüzey morfoljisini değişik oranda fazla (Resim : 1) ya da az (Resim : 2) maskelediği görülmektedir.

2. Transmisyon elektronmikroskobu bulguları : Mine yüzeyi düzgün olup, altta hafif elektron yoğun, stürütürsüz homojen bir dış dış zarı ve onun üzerinde bakterilerin tutunduğu bölge görülmektedir. Mine yüzeyi üzerinde derinliği ortalama 0,5-1 μ olan çatlaklar vardır. Homojen, stürütürsüz dış dış zarı bu çatlakların da içine girmiş ve mine yüzeyi tekdüze hale getirilmiştir (Resim : 3).

B — Klinikte aşınma gösteren mine yüzeyi üzerindeki oluşumlar:

1. Skenning elektronmikroskobu bulguları: Aşınmış mine yüzeyini ve böyle bir yüzeyde rastlanılan mekaniksel yaralanma alanlarının üzerini organik bir örtü, dış dış zarı kaplamaktadır. Dış dış zarı üzerinde yer yer çeşitli büyüklüklerde ve çoğunlukla kuresel biçimde partiküller görülmektedir. Dış dış zarı mine yüzeyindeki krater şeklindeki çöküntünün içini de kaplamaktadır. Ayrıca çöküntü-

nün üzerini örten dış dış zarında yer yer çatıklär oluşmuştur. Çöküntü duvarları ile mine yüzeyi arasında oluşan kenar üzerine fazla sayıda, çeşitli büyüklükte organik kitleler yerleşmişlerdir (Resim : 4 ve 5).

2. Transmisyon elektronmikroskopu bulguları: Mine yüzeyinde iki tipte organik örtüye rastlanıldı. Bunlardan birinci tip dış dış zarı iki tabakadan oluşmuştur. Tabakalardan mine yüzeyine oturan alt tabaka ortalama $0,5 \mu$ kalınlığında olup, stürütürsüz ve hafif elektron yoğundur. Bu homojen alt tabaka içinde genellikle kümeler yapan bazen de tek tek bulunan uzun boyutları $300 \text{ \AA}$ civarında olan çoğurılıkla ince iğne şeklinde, mine yüzeyine yakın kısımlarda da bunların arasında tek tük plakçıklar şeklinde ufak kristaller görüldü. Bu homojen ve stürütürsüz tabakanın üzerinde yuvarlak mikroorganizmalardan oluşmuş bir ikinci tabaka vardır (Resim : 6). İkinci tip organik örtü ise yalnızca mikroorganizmalardan oluşmuş bir tabakadır. Mikroorganizmalar doğrudan mine kristallitleri üzerinde oturmaktadırlar (Resim : 7).

C — Aşınmış dentin yüzeyinin üzerindeki oluşumlar :

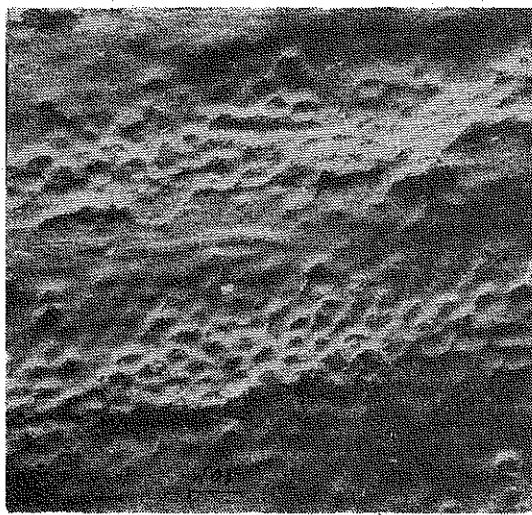
1. Skenning elektronmikroskopu bulguları : Skenning mikrofotoğraflarında dentin stürütürü bütünüyle maskelenmemiştir. Dentin yüzeyini de ince bir organik tabaka kaplar, bunun üzerinde de yer yer büyülükleri birbirinden çok farklı, belirli bir şekil ile tanımlanamayacak görünümde organik yiğintılar bulunur (Resim : 8). Bu kitlelere açık tubulus ağızlarında da rastlanılmaktadır (Resim : 9).

2. Transmisyon elektronmikroskopu bulguları : Aşınmış dentin yüzeyinin örtüsünü organik tabakaya iki tip olarak rastlanılmıştır. Bunlardan birincisi dış dış zarı özelliğinde olup, altta homojen, çok az oranda yer yer elektrodansite farkı gösteren bir tabaka ve onun üzerinde bir kaç tabaka mikroorganizmadan oluşmuştur. Böyle bir organik tabakanın örtüğü aşınmış dentinde yüzeye yakın dentin kanalları içinde intratubuler kalsiyum tuzu çökelmesi henüz başlangıç döneminde olup kanal lumeni boştur. Intertubuler alanda ise belirgin bir demineralizasyon yoktur (Resim : 10).

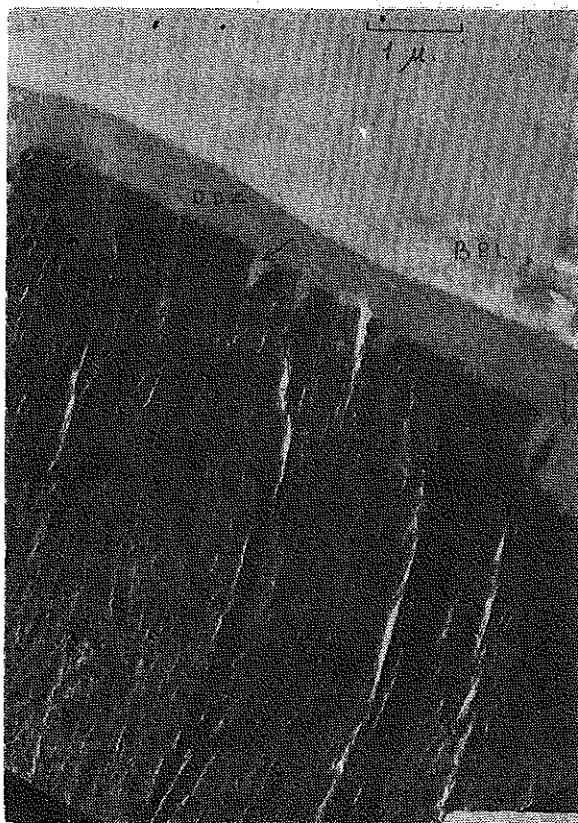
Aşınmış dentin yüzeyini yalnızca mikroorganizmalardan oluşan bir organik kitlenin örtüğü ve mikroorganizmalar ile aşınmış dentinin doğrudan deşinmede olduğu izlenmiştir. (Resim : 11). Bu yoğun şekilde kümelenmiş mikroorganizmalardan oluşan organik örtünün içinde yer yer mikroorganizmaların dejenera olarak homojen kitlelere dönüşmekte olduğu, yer yer ise inter- ve intrabakteriyel kalsifiye

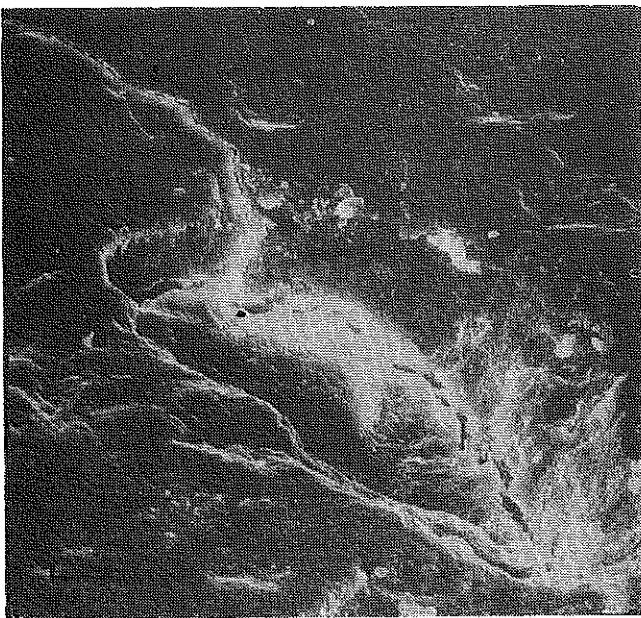
RESİM — 1 : Aşınma göstermeyen mine yüzeyi ve yüzey üzerinde organik örtü.
Organik örtü, «diş dış zar» mine yüzey morfolojisini oldukça maskelemiş-
tir. Diş dış zarı üzerinde yer yer ufak organik yiğintılar izlenilmektedir.

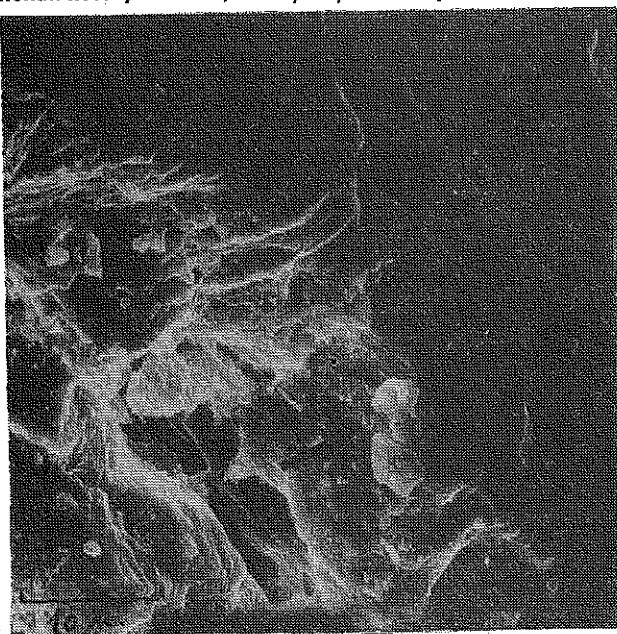
RESİM — 2 : Aşınma göstermeyen mine yüzeyi ve yüzey üzerinde organik örtü.
Organik örtü «diş dış zar» perikimatileri ve perikimati olukları içinde yer
alan ufak çukurcuları fazla maskelemiştir. Yüzeyde yer yer organik
agregatlar vardır.

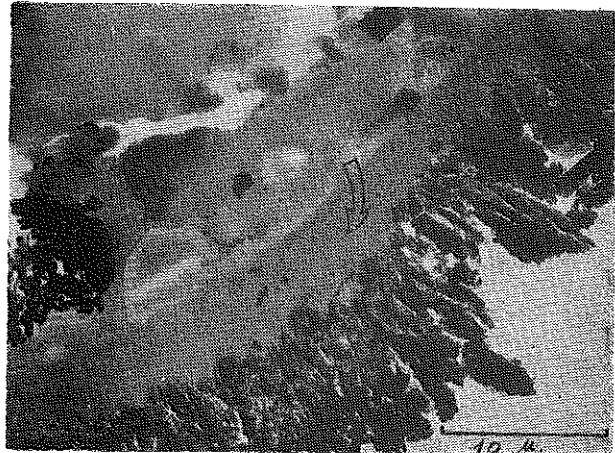
RESİM — 3 : Yüzeysel mine dokusunun transmisyon elektronmikroskopu fotoğrafı. Mine yüzeyini alta stürütürsüz ve homojen dış dış zarı ve onun üzerinde de mikroorganizmaların bulunduğu bir tabaka kaplamaktadır. Mine yüzeyi düzgün olup, üzerinde, derinliği çok az bir kaç mine çatlağı vardır. Dış dış zarı bu çatlaqların da içini doldurmaktadır.

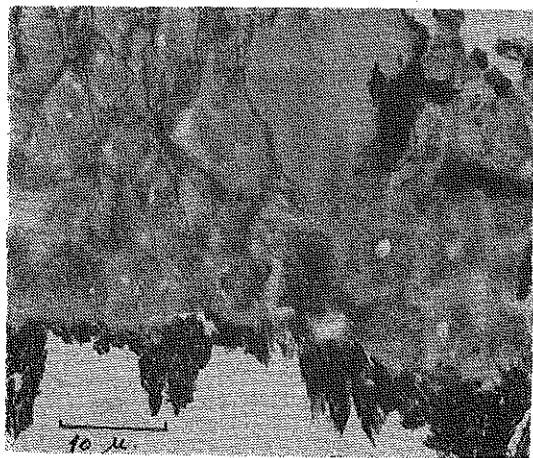
RESİM — 4 : Mekanizsel yaralanma gösteren aşınmış mine yüzeyi ve bu yüzeyi örten mat ve üzerinde ufak partikülerin bulunduğu ince bir organik tabaka «diş dış zarı». Ortalama 70μ derinliğinde olan ve bir krater çukurunu anırtan mekaniksel yaranın içini dış dış zarı kaplamaktadır. (SEM)

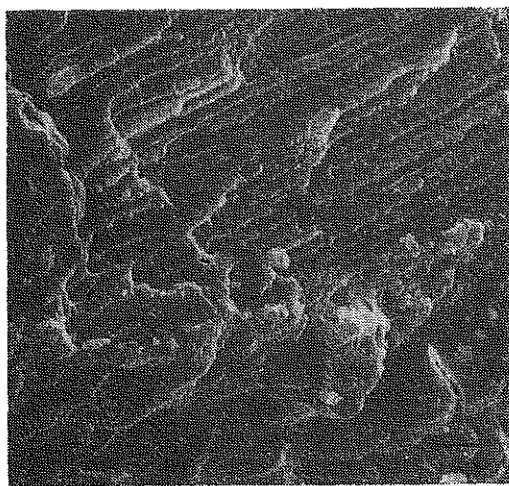
RESİM — 5 : Aşınmış mine yüzeyinde mekaniksel yaralanma ile oluşmuş krater şeklindeki çukurun kenarlarında oluşan organik kitleleri gösteren skenning elektron mikroskopu fotoğrafı. (SEM)

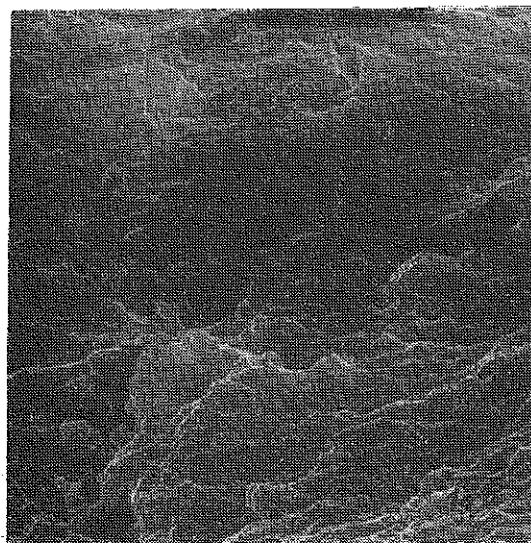
RESİM — 6 : Aşınmış mine yüzeyi ve yüzey üzerindeki oluşumlar. Aşınmış mine yüzeyini altta homojen ve stürktürsüz, yukarıda mikroorganizmalardan oluşan bir dış dış zarı kaplamaktadır. Mine yüzeyinde ufak girintiler vardır. Homojen tabaka içinde çok ufak iğne şeklinde kristaller görülmektedir. (TEM)

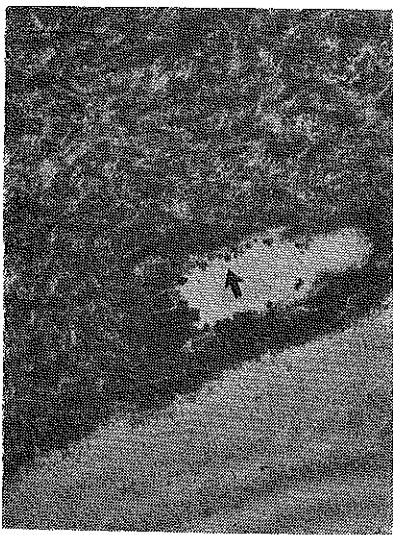
RESİM — 7 : Aşınmış mine yüzeyi ve üzerinde yalnızca yuvarlak mikroorganizmalardan oluşan organik bir tabaka. (TEM)

RESİM — 8 : Yüzeye uzun akslarıyla paralel dentin tubuluslarının ve çevrelerinde peritubuler dentinin izlenilebildiği aşınmış dentin yüzeyi ve bu yüzey morfolojisini maskelendiren dış dış zarı. Dış dış zarı üzerinde yer yer organik kitlelere rastlanılmaktadır. (SEM)

RESİM — 9 : Dentin tubuluslarının yüzeye dik gelip sonlandıkları peritubuller alanın hafif yüksek izlenildiği aşınmış dentin yüzeyi ve bu yüzeyi tamamen maskelemeden örtten dış dış zarı. Tubulus açılarını yakın yerlerde organik kitleler görülmektedir. (SEM)

RESİM — 10 : Aşınmış dentin yüzeyi ve üzerinde alta homojen, pek az, oranda elektrodoansite farklı gösteren stürüktürsüz bir tabaka; onun üzerinde 1-2 tabaka mikroorganizma görülmektedir. Aşınma nedeniyle açığa çıkan deninde belirgin bir demineralizasyon yoktur. Dentin kanallarının içine kalısiyum tuzlarının çökelmesi başlangıç dönemiindedir. Kanal lümeleri henüz tıkanmamıştır. (TEM)

RESİM — 11 : Aşınmış dentin yüzeyini kaplayan yuvarlak mikroorganizmalardan oluşan organik örtü. Mikroorganizma kitlesi yerel olarak inter- ve intrabakteriyel kalsifiye olmuştur, kısmen demineralizasyon vardır. (SEM)

olduğu görülmektedir. Bu kalsifikasyon yerel olarak farklı yoğunluktur. Yalnızca mikroorganizmalardan oluşan organik bir örtünün kapladığı aşınmış dentinde yüzeye yakın bölgede hafif demineralizasyon ve dentin tubuluslarının intratubuler kalsiyum tuzu çökelme- siyle tıkanıkları izlenilmektedir (Resim : 11).

TARTIŞMA

Günümüz teknolojisi, bilim adamlarına biyolojik ortamda gelişen olayları, dinamik fazlarında inceleme olanğını pek sağlayamamaktadır. Varlığı tartışmasız kabul edilen «diş dış zarı»nın da diş yüzeylerine nasıl tutunduğu, tutunduktan sonra bu oluşum ile diş ve çevresel ortam arasındaki çeşitli ilişkilerin nasıl geliştiği ancak dolaşılı yöntemlerle araştırılmaktadır. Biz de objeleri sonsuz büyütülebilme olanğını sağlayan elektronmikroskopu ile belirli koşullardaki diş-diş yüzeyi üzerindeki organik örtü ilişkisini ufak ayrıntılara inerek incelemeyi ve mikromorfolojik bulgularımıza dayanarak, diş yüzeyinin özelliklerinin onun üzerinden organik örtünün özellikleri etkileyip etkilemediğini araştırmayı ve organik örtünün bazı özellikleriyle de diş yüzeyindeki bazı değişiklikler arasında bağlantı kurulup, kurulamayacağını yorumlamayı amaçladık.

İncelemelerimizde, iki boyutta görüntü veren transmisyon elektron mikroskopuyla yetinmeyip, objeye üçüncü boyutu da katan skenning elektron mikroskopunun da kullandık, ve «diş dış yüzey örtüsü» diye tanımladığımız oluşumun ağız ortamında tüm diş sert dokuları üzerinde kaplayacağı varsayımdan hareket ederek araştırma kapsamına sağlıklı mine yüzeylerinin yanı sıra aşınmış mine ve aşınıp açığa çıkmış dentin yüzeylerini de aldık.

Araştırma bulgularımızın tümünde ortak özellik, ağız ortamı ile dephinimde bulunan diş sert yüzeyi (mine, aşınmış mine ve aşınma ile ortaya çıkmış dentin) (Resim 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11) üzerinde ağız ortamı kökenli organik bir örtünün kapıldığı saptandı. Bu organik örtünün ince bir film tabakası halinde çok kısa bir süre içinde oluşturduğu bir çok araştırcı tarafından bildirilmiştir (3, 9, 10, 32).

Bizde özellikle skenning elektron mikroskopisi bulgularımıza dayanarak (Resim : 1, 2, 4, 5, 8, 9) bu mat film tabakasının çok ince olup yüzey reliefini maskelemeyi vurgulamak isteriz. Transmisyon elektron mikroskopu ile yaptığımız incelemelerde de ağız ortamı ile dephinimde bulunan diş sert yüzeyleri (mine, aşınmış mine ve

aşınma ile açığa çıkmış dentin) arasında 0,5 - 1 μ arasında kalınlığı değişen homojen, stürüktürsüz ancak üzerinde bulunduğu diş sert doku yüzeyine bağlı olarak elektrondansitesi ufak ayrıcalıklar gösterebilen bir tabaka izledik (Resim 3, 6, 10). Bu tabakanın tüm diş yüzeyini yüzey rölyefine uyar şekilde kesintisiz kapladığını gözlemledik. Baler 1977 de (1), ara yüzeyinde su bulunan bir ortamda organik moleküllerden oluşan bir film şeridi bulunduğu ve bu nedenle de solit-likit ara yüzeyi içeren diş yüzeyi ile tükürük arasında da böyle bir tabakaya rastlamadan gayet doğal olduğunu bildirmiştir. B'z de, izlediğimiz bu mat, organik diş yüzey örtüsünü mine yüzey incelemeleri yapan diğer araştırcıların (7, 19)' çalışmalarıyla karşılaşıldığımızda, oluşumun diğer araştırcıların «pellicle» ya da «diş diş zarı» diye tanımladıkları film tabakasıyla özdeş olduğu kanısına vardık. Diş diş zarı birçok araştırcı tarafından incelenmiş ve bu örtünün kısa bir süre içerisinde tükürükten gelişen iyonotrop, jel kıvamında bir adsorbsiyon tabakası olduğu anlaşılmıştır (3, 9, 10, 32). Daha sonraki araştırmalar (2, 14, 15, 31) diş diş zarının bazı tükürük glikoproteinlerinden kaynaklandığını ortaya çıkarmıştır. Diş diş zarının oluşumunda tükürükten adsorbe olan glikoproteinlerin yapısı etkili olmakta, diş yüzeyinin özelliklerini- bu tutunma olayında önemli bir rolü olmamaktadır (33). Biz de çalışmalarımızda sağlıklı mine, aşınmış mine ve aşırıma ile açığa çıkmış dentin sert düz yüzeylerinde aynı stürüktürsüz, homojen, yerel olarak elektrondansite ayrıcalığı göstermeyen diş diş zarını izlediğimizden, sert yüzey özelliklerinin birbirinden farklı olmasının oluşumu etkilemediği kanıstdayız (Resim : 3, 6, 10).

Genel olarak protein ve benzer maddelerin her türlü yüzey ile yaptıkları bağlantı bir özellik göstermeden (non-spesifik) gerçekleşmektedir.

Ayrıca bu bağlantının yüksüz ve non-polar yüzeylerde, yüklü ve polar yüzeylerde daha güçlü olarak gerçekleştiği bulunmuştur (28). Adsorbsiyon olayının itici gücünü oluşturan mekanizma prensip olarak kısaca şçyle açıklanmaktadır : Eğer bir polimer, solid yüzeye adsorbe olursa, o zaman çok sayıda molekül çözülerek hem polimerden, hem de yüzeyden ayrılmamaktedir. Bu da ortamdan serbest enerjinin net olarak azalmasına neden olmaktadır. Biyolojik solüsyonlardaki proteinde olduğu gibi eğer çözelti su ise hem protein ve hem de yüzey ile bol miktarda organize hidrojen bağlı su yapısını oluşturur. Bu olay suyun serbestleşmesini ve sonuçta kapalı sisteme deki enerji miktarının termodinamik ölçümde yükselmesine neden o-

Iur. Ancak bulgularımız arasında apatit kristallerinde parçalanmalar, yapısal bozulmalar, kristal transformasyonlar ve yeni kristal oluşumları ile presipitasyonların izlenildiği aşınmış mine sert doku yüzeyini de dış dış zarının kapladığı saptanmıştır (Resim : 6). Böyle bir yüzeye kristal destürüksiyon ve transformasyonları olması, dolayısılıyle bize o yüzeyin polar bir yüzey özelliği gösterebileceğini düşündürmektedir.

Lenz'in (18) 1967 de, Meckel'in (23) 1968 de dejindikleri gibi bizim bulgularımızda da, mine yüzeyindeki homojen, stürüktürsüz dış dış zarı mine yüzeyindeki tüm mikrokavitelerin içine girip yüzeyi düzleştirmektedir (Resim : 3, 6,) Ancak bu tabaka çok ince olduğundan reliфи tümyle maskeliyememektedir (Resim : 1, 2, 3, 4, 5).

Homojen ve stürüktürsüz tabaka içinde çok ufak boyutlarda tek tek ya da ufak gruplar halinde ince iğne şeklinde kristallere de rastlanılmıştır (Resim : 6). Diş dış zarının ancak diş taşı oluşabilen bölgelerde kalsifiye olabileceği bildirilmesine (18) rağmen, bizim aşınmış okluzal mine preparatlarımızda böyle bir bulguyla karşılaşılmıştır. Bulgumuz Newesely (24) nin, kristalizasyonun gel ortam içinde belirli bir pH ve ısidaki ortamda yeterli kalSIyum ve fosfat iyonlarının bulunmasıyla her zaman ortaya çıkabilecegi, açıklamasını desteklemektedir. Mannerberger (21) in 1961 de replika yöntemiyle yaptığı incelemesinde, diş fırçalarının dişlerin yüzeylerinde oluşturdukları çizgisel madde kaybının; tükürükten eglişen inorganik maddelerin çökelmesiyle kaybolduğu bildirilmiştir. Lenz ve Mühlmann (16) da 1963 de mekaniksel olarak minede oluşturulan tırmık şeklindeki çukurların içini organik yiğintıların doldurduğunu ve bu alanın sonradan diş taşı gelişimine benzer bir olayla kapandığını ileri sürmüştürler.

Bir çok araştırcı diş dış zarını tükürük proteinlerinin sert yüzeYE adsorbe olmasıyla gelişen homojen ve $0,5 - \mu$ kalınlığında bir film şeridi olarak tanımlamayı yetersiz bulmakta ve diş dış zarını homojen ve stürüktürsüz tabaka ve onun üzerinde genellikle yuvarlak mikroorganizmalardan olmuşmuş iki tabaklı bir oluşum olarak nitelendirmektedirler (9, 18, 26). Bizde, ağız ortamı ile dejindimde bulunan diş sert yüzeyi üzerinde diş dış zarının oluşumu gibi bu zar üzerinde bir kaç ya da daha fazla mikroorganizmanın yerleşmesini kesin bir olay olarak kabul ediyor (Resim : 3, 6, 10) ve diş dış zarını, homojen ve stürüktürsüz tabaka ve onun üzerinde mikroorganizmalardan olmuştabaka olarak yorumluyoruz. Ancak bu mikroorganizma tabakasının değişmez bir kalınlığı olmadığı, yer yer bunun bir

tabaka kalınlığından uzaklaştığını, mikroorganizmaların yerel olarak bir ya da birkaç katmanlı gruplar oluşturduklarını burada vurgulamamız gerekmektedir. Bizim bulgularımız mikroorganizmaların dış dış zarına tutunmalarını araştıran çalışmalarla uyumludur (13, 27). Bu araştırmalarda mine yüzeyine adsorbe olan dış dış zarı üzerinde, nötral pH değerinde (-) yüklü olan Gram (+) bakteri kolonileri görülmüştür. Bu ağız içersindeki çeşitli adezyon olaylarında elektrostatik aksiyonların rol oynadığını ortaya koymaktadır. Son senelerde bu yöndeki araştırmalar ağırlık kazanmaktadır.

Skenning elektronmikroskopisi bulgularımızda bu mat yüzey örtüsü üzerinde organik yiğintıların yer aldığı göstermektedir (Resim : 1, 2, 4, 5, 8, 9). Bu yiğintıların, yüzeyin fazla girinti-çıkıntılı yerlerinde örn. aşınmış minedeki mekaniksel yaralanma bölgesinin kenarında (Resim : 5), dentin tubuluslarının kenarında (Resim : 9) daha da büyük boyutlara ulaşlığı izlenilmektedir. 1963 de Lenz ve Mühlmann (16) mekaniksel ya da asitle zarara uğratılan mine yüzeylerine, tükürüğün in vitro ve in vivo etkisini incelediklerinde aynı konuya değinmişler, dişin 1-2 gün tükürük içinde bırakıldığından, mine üzerindeki lezyonun kenarlarında lokalize olmuş ufak ya da lezyonun tümünü kaplayacak ölçüde büyük depositlerin geliştiğine ve bu depositlerin büyük bir olasılıkla mikroorganizmalardan oluşacağına işaret etmişlerdir. Broukal ve Svejda (5) 1972 de dental plaqın skenning elektronmikroskopisini yapmışlar ve bizim bulgularımıza benzer sonuçlar elde etmişlerdir. Critchley ve Saxton (6) ise dental plaqın aşınmış yüzeylerde başladığını ileri sürmüşlerdir. Mat bir görünümdeki dış dış zarının SEM ile çekilen resimlerinin bazlarında (Resim : 4, 5, 8) dış dış zarında çatlaklar görülmektedir. Bu çatlamanın skenning elektronmikroskopisi için preparata uygulanan işlem sonucunda ortaya çıkan bir artafakt olduğu kanısındayız. Aynı çatlaklırlara Lenz (19) de rastlanmış ve bunların artafakt olduğu konusunda kendisiyle görüş birliğine varılmıştır.

Bazı bulgularımızda ise dişin üzerini kaplayan organik kitlenin yalnızca yuvarlak mikroorganizmalardan olduğu ve bu mikroorganizmaların arada stürütürsüz, homojen bir katman olmaksızın doğrudan dış sert yüzeyi ile deşiminde oldukları saptanmaktadır (Resim : 7 ve 11). Bu olay Lenz'in de (18) açıkladığı gibi mikroorganizmaların alttaki homojen tabakaya girmeleri ile yorumlanabilir ve kanımızca stürütürsüz homojen tabakanın mikroorganizmaların difüzyonu ile tamamen ortadan kalktığı durumda artık bir dış dış zarından söz etmek yerine yüzeye bir bakteri plaqı olduğunu belirt-

mek daha yerinde olur. Özellikle aşınmış dentin yüzeyini kaplayan böyle bir bakteri plaqının altında demineralizasyon ve remineralizasyon mikromorfolojik bulgularımızla kanıtlanmaktadır. Homojen, stürütürsüz diş diş zarı katmanının mikroorganizmalar tarafından istilasının ardından migroorganizmaların metabolik aktivitelerinin neden olduğu demineralizasyon retrospektif olarak açıkça anlaşılmaktadır. Ancak gene mikromorfolojik bulgular aşınmış dentinde yüzeye yakın tubuluslar içine çeşitli kristallitlerin çökeldiğini ve bu aşınmış dentin yüzeyini kaplayan ve yalnızca yuvarlak mikroorganizmalardan oluşan organik ortu içinde de yer yer kalsifikasyonların olduğunu da göstermektedir (Resim : 11). Araştırcılar (17, 29), diş taşında interve intrabakteriyel kalsifikasyona rağmen, bizim bulgularımızda olduğu gibi mikroorganizmaların sınırlarının kaybolmayıabileceğini bildirmiştir. Bizim de kalsifikasyonunu izlediğimiz mikroorganizma kitlelerinde yer yer yozlaşmış mikroorganizmalardan oluşmuş gruplar dikkati çekmektedir. Kristallerin, Schroeder (30) in 1965 de bildirdiği gibi üç tip diş taşı kristalinden en ufak olanlarının boyutlarında olmasını, ortamın tükürükle teması sonucu bu alanda karbonat iyonlarının artması ve kalsiyumkarbonatın apatit kristali yapısına girmesine bağlıyoruz. Diş taşında kristallerin kalsiyumkarbonat taşımaları nedeniyle çok ufak oldukları bildirilmiştir (25).

Tüm bu bulgular diş diş zarının homojen ve stürütürsüz tabakanının mikroorganizmalar tarafından istila edildiği ve diş sert yüzeyi ile mikroorganizmaların doğrudan değişimde olduğu bir organik örtünün diş yüzeyini kapladığı durumlarda, diş sert dokusunun mikroorganizma kitesi içindeki metabolik aktivite ve metabolik ürün ve artıklardan etkileneneğini göstermektedir. Arada bulunan homojen ve stürütürsüz bir katman diş sert dokusunu ağız ortamının çeşitli etkilerinden koruyabilecek özellikler göstermeyecektir, normal fizyolojik bir oluşumdur.

Sonuçlar :

- 1 — Ağız ortamı ile değişimde bulunan tüm diş sert doku yüzeylerini kesintisiz olarak diş diş zarı kaplar.
- 2 — Diş diş zarı homojen ve stürütürsüz, hafif elektronrendsithe gösteren, kalınlığı $0,5-1 \mu$ arasında değişen bir tabakadır.
- 3 — Diş diş zarı yüzey rölyefini maskelememektedir.
- 4 — Mikroorganizmalar yüzeyden alttaki homojen ve stürütür-

söz tabakaya girebilmekte, hatta bu katmanı tümüyle istila edip dış sert yüzeyi ile doğrudan değişimde olabilmektedir.

5 — Mikroorganizmaların dış sert yüzeyine doğrudan değişimde bulundukları durumlarda, mikroorganizmaların metabolik aktiviteleri sert dokuda yapısal değişimlere neden olabilmektedir.

Ö Z E T

Bu araştırmada mine ve dentin dokusunda aşınma gösteren 21 adet ve kontrol içinde 8 adet klinikçe sağlıklı insan diş skenning ve transmisyon elektronikroskobunda incelenmiştir. Bulgular gerek konuya yakın ya da uzak ilişkili diğer yayınlar ile tartışılmıştır. İnceleme sonunda tüm dış sert yüzeylerini homojen ve stürktürsüz, kalınlığı 1 Mikronu geçmeyen organik bir örtünün kesintisiz olarak kapladığı ortaya konmuştur. Bir süre sonra organik örtünün mikroorganizmalar tarafından istila edildiği ve mikroorganizmaların metabolik aktiviteleri sonucu dış sert doku yüzeylerinde yapısal değişimlerin ortaya çıktığı gözlenmiştir.

Z U S A M M E N F A S S U N G

In diesem Artikel wurden 21 Zähne, die bei der Schmelz- oder Dentinschicht abraziert sind und 8 Zähne, die bei der klinischen Kontrolle ganz normal aussehen, elektronenoptisch mit SEM und TEM untersucht. Die Untersuchungsergebnisse wurden erst mit den in der Literatur erschienenen Befunden der Zahnoberhäutchen von verschiedenen Autoren verglichen und dann von uns bewertet. Als Ergebnis wurde festgestellt, dass die Oberfläche eines in der Mundhöhle stehenden Zahnes von einem homogenen und strukturlosen Häutchen bedeckt. Es ist weniger als 1 Mikron dick. Nach der Bildung des Zahnoberhäutchens wurde die Zahnoberfläche bereits wieder von Mikroorganismen besiedelt und die metabolische Aktivität der Mikroorganismen ermöglicht strukturelle Veränderungen an der Zahnhartsubstanz.

L I T E R A T Ü R

- 1 — Baier, R.E. : On the formation of biological films. Swed. Dent. J. 1: 261 - 271, 1977
- 2 — Baier, R.E. und Glantz, P.O. : Characterisation of oral in vivo films formed on different types of solid surfaces. Acta Odontol. Scand. 36:289 - 301, 1978.
- 3 — Biby, B.G. : Concerning dental plaque. Caries Res. 2:97 - 103, 1968.
- 4 — Bramstedt, F., Trautner, K. ; Zuckeraustauschstoffe und Biochemie der Zahnpulpa, Dtsch zahnärztl. Z. 26: 1135 - 1141, 1971.

- 5 — Broukal, Z., Svejda, J. : Human dental plaque in scanning electron microscopy. *Caries Res.*, 6 : 270 - 271, 1972.
- 6 — Critchley, P., Saxton, C.A. : The metabolism of gingival plaque. *Int. Dent. J.* 20 : 408 - 425, 1970.
- 7 — Hoffmann, S., Mc Ewan, W.S., Drew, C.M. : Scanning electron microscope studies of dental enamel. *J. Dent. Res.* 48 : 242-250, 1969.
- 8 — Hofstee, B.H.J. : Accessible hydrophobic groups of native proteins. *Biochem. Biophys. Res. Comm.* 63 : 618 - 624, 1975.
- 9 — Hoppe, F.W., Bössmann, K., Moll, G. : Über den Bildungsmechanismus des Zahnoberhäutchens. *Dtsch. Zahnearztl. Z.* 28 : 301 - 307, 1973.
- 10 — Jenkins, G.N. : The mode of formation of dental plaque. *Caries Res.* 2 : 130 - 138, 1968.
- 11 — Koray, F. : Diş cürükleri, Dişhekimliği Fakültesi, Ders notları, İst. 1977.
- 12 — König, K.G. : Karies und Kariesprophylaxe, Wilhelm Goldmann Verlag, München, 1971.
- 13 — Krasse, B. : Adherence of bacteria. *Swed. Dent. J.* 1 : 253 - 259, 1977.
- 14 — Leach, S.A. und Saxton, C.A. : An electron microscopic study of the acquired pellicle and plaque formed on the enamel of human incisors. *Arch. Oral Biol.* 11 : 1081 - 1094, 1966.
- 15 — Leach, S.A., Critchley, P., Kolendo, A.B. et. al. : Salivary glycoproteins as component of the enamel integuments. *Caries Res.* 1 : 104 - 111, 1967.
- 16 — Lenz, H., Mühlmann, H.R. : In-vitro and in-vivo effects of saliva on etc mechanically marked enamel after certain periods of time. *Helv. Odont. Acta*, 7 : 30 - 33, 1963.
- 17 — Lenz, H., Schroeder, H.E. und Mühlmann, H.R. : Beitrag zur Micromorphologie und Genese des Zahnteines. *Schweiz. Mschr. Zahnheilk.*, 74 : 132 - 141, 1964.
- 18 — Lenz, H. : Elektronenmikroskopische Untersuchungen am Schmelzoberhäutchen. *Dtsch. Zahnearztl. Z.* 22 : 1466 - 1482, 1967.
- 19 — Lenz, H. : Kişiisel görüşme. Batı Berlin, 1976.
- 20 — Mac Ritchie, F. : The adsorption of proteins at the solid/liquid interface. *J. Colloid Interface Sci.* 38 : 484 - 488, 1972.
- 21 — Mannerberger, F. : Changes in the enamel surface in cases of erosion. *Arch. Oral Biol.* 4 : 59 - 62, 1961.
- 22 — Marthaler, T.M. : Epidemiological and Clinical Dental Findings in Relation to intake of Carbohydrates. *Caries Res.* 1 : 222 - 226, 1967.
- 23 — Meckel, A.H. : The nature and importance of organic deposits on dental enamel. *Caries Res.* 2 : 104 - 117, 1968.

- 24 — Newesely, H. : Über die Existenzbedingungen von Oktacalciumphosphat, Whitlockit und Carbonatapatit. Dtsch. Zahnärztl. Z. 20 : 753 - 766, 1965.
- 25 — Newesely, H. : Kişisel görüşme. Bati Berlin, 1976.
- 26 — Newman, H.N., Gillet, M.S. : Vestigial enamel organ and enamel surface irregularities (Abstract). J. Dent. Res. 52 : 956, 1973.
- 27 — Olsson, J., Glantz, P.O. and Krasse, B. : Surface potential and adherence of oral streptococci. Scand. J. Dent. Res. 84 : 240 - 242, 1976.
- 28 — Ranke, B., Ranke, E., Hahn, G. : Kariogenität von Streptokokken ein gelöstes Problem. Dtsch. Zahnärztl. Z. 29 : 795 - 797, 1974.
- 29 — Schroeder, H.E., Lenz, H., Mühlmann, H.R. : Mikrostrukturen und Verkalkungsvorgänge im jungen Zahntein. Dtsch. Zahneärztl. Z. 19 : 124 - 133, 1964.
- 30 — Schroeder, H.E. : Crystal morphology and gross structures of mineralizing plaque and calculus. Helv. Odont. Acta. 9 : 73 - 86, 1965.
- 31 — Sönju, T. and Rölla, G. : Chemical analysis of the acquired pellicle formed in two hours on cleaned human teeth in vivo. Caries. Res. 7 : 30 - 38, 1973.
- 32 — Stiefel, D.J. : Some characteristics of pellicle deposits in vitro on human teeth. J. Dent. Res. 53 : 102 - 111, 1974.
- 33 — Wilkes, P.D. and Leach, S.A. : The factors involved in the adsorption of glycoproteins from saliva onto hydroxyapatite surfaces. J. Dent. 7 : 213 - 220, 1979.